

Sygn. VUa 2/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2019 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska

Sędziowie: SSO Urszula Sipińska-Sęk

SO Magdalena Marczyńska (spr.)

Protokolant: Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2019 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 listopada 2018r. sygn. IV U 288/18

oddala apelację.

SSO Magdalena Marczyńska SSO Beata Łapińska SSO Urszula Sipińska-Sęk

V Ua 2/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 września 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy M. M. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 sierpnia 2018 roku do 25 sierpnia 2018 roku. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że wnioskodawca został wezwany na badanie kontrolne na dzień 23 sierpnia 2018 roku. Wezwanie na badanie wysłano na adres P. ul. (...), ponieważ taki adres został podany na druku zaświadczenia o niezdolności do pracy jako adres pobytu. Wezwanie nie zostało odebrane i jako awizowane zostało uznane za doręczone w trybie art. 44 § 4 k.p.a. Dlatego zaświadczenie lekarskie utraciło moc od dnia następnego po dniu wyznaczonego badania.

Od decyzji tej odwołał się wnioskodawca M. M., podnosząc, że adres w P. przy ul. (...) jest nieaktualny od 2 lat. Wnioskodawca mieszka w P. przy ul. (...).

ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 21 listopada 2018 roku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 sierpnia 2018 roku do dnia 25 sierpnia 2018 roku.

Podstawą rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego były następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

M. M. był chory i otrzymał zwolnienie lekarskie na okres od dnia 31 lipca 2018 roku do dnia 25 sierpnia 2018 roku. Na zwolnieniu lekarskim adres wnioskodawcy to P. ul. (...). Zwolnienie wystawiła przychodnia (...). ZUS wezwał wnioskodawcę na badanie kontrolne na dzień 23 sierpnia 2018 roku. Wezwanie zostało wysłane na ww. adres. Wezwanie było dwukrotnie awizowane w dniach 6 i 14 sierpnia 2018 roku, po czym zwrócono je do nadawcy dnia 21 sierpnia 2018 roku. W systemie informatycznym ZUS widnieje wpis o adresie zameldowania wnioskodawcy i jest to P. ul. (...). Jest w tym systemie również wpis o adresie wnioskodawcy na ulicy (...), jednak są to wpisy z lat wcześniejszych. Wnioskodawca nie jest już od 3 lat zameldowany przy ul. (...). Jest zameldowany przy ul. (...). Nie wyrobił nowego dowodu osobistego, ale swój nowy adres podawał w zakładzie pracy, w przychodni rejonowej.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy zmienił zaskarżoną decyzję. Sąd I Instancji na wstępie wskazał, że jest niesporne, że wnioskodawca nie stawił się na badanie kontrolne. Jednak wnioskodawca podał w zakładzie pracy, w swojej przychodni i w ZUS swój nowy adres zameldowania przy ul. (...). Organ rentowy posiadał więc właściwy adres wnioskodawcy i na ten adres powinien kierować dla niego wezwania. Kierowanie wezwania na adres wpisany na zwolnieniu lekarskim nie jest wykonaniem obowiązku wezwania na właściwy adres. Na różnych dokumentach, w tym w szczególności wytwarzanych przez różne instytucje, a nie przez wnioskodawcę mogą być wskazywane różne adresy, co nie czyni tych adresów adresami właściwymi, adresami pod którymi wnioskodawca mieszka. Nie jest rolą organu rentowego samodzielnie ustalać miejsce zamieszkania osoby ubezpieczonej, jeśli ta osoba w sposób jednoznaczny wskazała swój adres zamieszkania. M. M. wskazał ZUS swój adres zamieszkania. I wysłanie wezwania na inny adres nie może być uznane za wykonanie prawidłowo wezwania na badanie. Dwukrotne awizo dokonane pod nieprawidłowym adresem zamieszkania nie spełnia wymogu dla uznania korespondencji za doręczoną w trybie art. 44 k.p.a. W wobec powyższego nie można przyjąć, że wnioskodawca uniemożliwił wykonanie badania kontrolnego i zasadne było zastosowanie przepisu art. 59 ust. 6 ustawy zasiłkowej.

Z tych względów Sąd zmienił decyzję ZUS i przyznał M. M. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 sierpnia 2018 roku do 25 sierpnia 2018 roku na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c.

Apelację od ww. wyroku w całości wniósł organ rentowy, zarzucając:

1. naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a w szczególności:

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i przyjęcie, że w sprawie występują przesłanki do przyznania ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres do 24 sierpnia 2018 roku do 25 sierpnia 2018 roku, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do takich ustaleń;

- art. 41 i 44 k.p.a. poprzez przyjęcie, że ubezpieczony przed dniem 23 sierpnia 2018 roku powiadomił ZUS o zmianie miejsca zamieszkania, a zatem wezwanie wysłane na poprzedni adres nie może zostać uznane za skuteczne, podczas gdy o zmianie adresu za mieszkania Zakład dowiedział się już po tej dacie, a zatem wezwanie na badanie na dzień 23 sierpnia 2018 r. należy uznać za skutecznie doręczone.

2. naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 59 ust. 1, 5 i 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa przez przyznanie ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 sierpnia 2018 roku do 25 sierpnia 2018 roku, podczas gdy ubezpieczony nie spełnia warunków do przyznania tego zasiłku, bowiem nie zgłosił się na badanie do lekarza orzecznika ZUS wyznaczone na dzień 23 sierpnia 2018 roku.

Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest niezasadna, ponieważ wyrok Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

Na wstępie wskazać należy, że Sąd Okręgowy uzupełnił materiał dowodowy w sprawie i ustalił, że jedynym adresem, jaki wnioskodawca podał w poradni (...) spółce z o.o. w P. był adres w P. przy ul. (...).

Nie ulega kwestii, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych ma prawo kontroli prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich. Jednym ze sposobów kontroli jest przeprowadzenie badania lekarskiego ubezpieczonego przez lekarza orzecznika ZUS w wyznaczonym miejscu stosownie do art. 59 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jedn. Dz. U. z 2017 roku, poz. 1368), zwanej dalej ustawą zasiłkową. Dodać należy, że w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z okresu spornego; od dnia 1 stycznia 2019 roku przepis art. 59 ustawy zasiłkowej uległ zasadniczej zmianie. W tym celu, zgodnie z art. 59 ust. 5 ustawy zasiłkowej Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysłał do ubezpieczonego, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, wezwanie, w którym określa termin badania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przez lekarza konsultanta lub dostarczenia posiadanych wyników badań pomocniczych. Wezwanie ma zwierać informację o skutkach, o których mowa w ust. 6 i 10 art. 59 ustawy.

Niesporne jest, że ZUS w ramach kontroli zaświadczenia o niezdolności do pracy wystawionego wnioskodawcy na okres od dnia 31 lipca 2018 roku do dnia 25 sierpnia 2018 roku, wystosował do wnioskodawcy wezwanie na badanie do lekarza orzecznika ZUS. Wezwanie to skierował na adres w P. ul. (...). Organ rentowy podnosił, że taki adres widniał na kontrolowanym zaświadczeniu o niezdolności do pracy wystawionym wnioskodawcy przez lekarza leczącego z poradni (...) spółka z o.o. w P. W związku z tym przyjął, że pod tym adresem wnioskodawca mieszka.

Sąd Rejonowy przyjął zaś, że wnioskodawca podał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych jako adres miejsca swojego zamieszkania inny adres, to jest w P. ul. (...). Po dokonaniu takiego ustalenia Sąd I instancji w rozważaniach prawnych stwierdził, że wysłanie wezwania na adres inny, niż podany ZUS, to jest adres z zaświadczenia lekarskiego, „nie może zostać uznane za wykonanie prawidłowo wezwanie na badanie”.

Zasadnie zarzuca ZUS w apelacji, że na podstawie dokumentów znajdujących się w organie rentowym brak jest podstaw do czynienia ustalenia, że wnioskodawca wskazał organowi adres zamieszkania w P. ul. (...). Na koncie ubezpieczonego adres w P. ul. (...) widniał w dniu 26 lutego 2018 roku, został tam zamieszczony jako widniejący na zaświadczeniu lekarskim o niezdolności do pracy wnioskodawcy. Kolejny adres na w P. ul. (...) na koncie tym widnieje od dnia 21 czerwca 2018 roku i ZUS zamieścił go tam także na podstawie wystawionego wnioskodawcy zaświadczenia o niezdolności do pracy (wydruk z konta k. 1 w aktach ZUS). Taki też adres widnieje na wysłanym do ZUS z poradni (...) spółka z o.o. w P. zaświadczeniu z dnia 31 lipca 2018 roku (zaświadczenie k. 3 w aktach ZUS)

Powyższe nie oznacza jednak, jak chce tego ZUS i co podnosi w piśmie procesowym z dnia 26 marca 2019 roku, że to wnioskodawca podał lekarzowi leczącemu taki adres zamieszkania. Brak jest jakichkolwiek na to dowodów. To lekarz podał ten adres i więcej, za podanie tego adresu przez lekarza wystawiającego zaświadczenie wnioskodawca nie ponosi winy. Było to bowiem zaświadczenie elektroniczne i wnioskodawca nie miał wpływu na jego treść. Nie otrzymał go bowiem celem złożenia do pracodawcy, czy też do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Nie mógł zatem skontrolować, jaki adres wpisuje na nim lekarz. Jak zaś wyjaśnił przed Sądem Okręgowym, adres nieaktualny lekarz spisał z dowodu osobistego, a nie z karty medycznej. A to w karcie widniał prawidłowy adres zamieszkania podany przez wnioskodawcę. Wynika to z materiału dowodowego uzupełnionego na etapie postępowania apelacyjnego. Mianowicie, w poradni tej wnioskodawca podał jeden adres, to jest w P. przy ul. (...). Taki więc adres, a nie adres inny, powinien w teście przychodni zostać wpisany w zaświadczeniu o niezdolności do pracy wnioskodawcy.

Nie ma przy tym racji skarżący, że w sprawie naruszony został art. 41 k.p.a., ponieważ ten przepis w ogóle nie miał zastosowania. Stanowi on w § 1, że w toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego i w § 2, że w razie zaniedbania obowiązku określonego w § 1 doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny. Z przepisów tych wynika więc, że mają one zastosowanie od chwili wszczęcia konkretnego postępowania administracyjnego aż do jego zakończenia przez wydanie ostatecznej decyzji administracyjnej. W niniejszej sprawie

wnioskodawca o żadnym postępowaniu przez ZUS nie został zawiadomiony, a więc nie został zawiadomiony o treści tego przepisu w trybie art. 9 k.p.a.

Ostatecznie zatem nie można przyjąć, że wnioskodawca uniemożliwił przeprowadzenie badania. A tylko to, zgodnie z art. 59 ust. 6 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, wywołuje skutek w postaci utraty ważności zaświadczenia lekarskiego od dnia następującego po wyznaczonym terminie badania. Uniemożliwienie badania zachodzi bowiem w sytuacji, gdy ubezpieczony swoim zachowaniem powoduje, iż ZUS nie ma możliwości przeprowadzenia badania w celu kontroli zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy. Innymi słowy przyczyny nie przeprowadzenia badania muszą leżeć po stronie ubezpieczonego. W okolicznościach niniejszej sprawy takiej tezy postawić nie można. Stąd też niezasadny jest zarzut naruszenia powyższego unormowania.

I dlatego, na podstawie art. 385 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.